

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 17. Новембра 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Претплату ваља слати упутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ПОШТОВАНИМ ПРЕТПЛАТНИЦИМА

Молимо све наше поштоване претплатнике из Београда, да изволе положити претплату за лист разносачима нашим који имају при себи признанице.

Наше претплатнике из унутрашњости молимо, да нам претплату пошљу најдаље до 15. Новембра о. г. јер ће им се после тога рока морати лист обуставити. Нарочито молимо општине из Србије, које скоро све дугују претплату за целе две године, да нам исту неизоставно пошљу до означенога рока.

Лако се може десити да који од наших Београдских претплатника није добио у последње време лист, пошто је један од разносача новајлија. Стога би молили, да се сваки такав претплатник изволи пријавити администрацији.

Београд
Октобра 1891 год.

Администрација
БЕОГРАДСКИХ ОПШТИНСКИХ НОВИНА

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

89. РЕДОВНИ ССТАНКА

15. Октобра 1891 године.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, одборника били: Н. Р. Поповић, В. Виторовић, Ђ. Николић, М. Капетановић, К. Д. Главинић, Мата Јовановић, Мил. Ј. Марковић, Ј. Петковић, В. С. Новаковић, К. П. Михајловић, Р. Драговић, Рад. Ђирковић, Љуба Јовановић, А. Одавић, Дам. Најдаповић, А. Дашковић, С. Аврица, Ј. Тадић, М. С. Денчић, В. Николић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Октобра 1891. год. и у одлуци Књ.Бр. 692 учињена је ова измена у стилизацији реферата: да су тадашње управе општинске пропустиле да прекорачења буџетска из ранијих година поднесу одбору на одобрење, те да их са тога мора давашња управа да подноси садашњем одбору на одобрење.

II.

Одборник г. Андра Ј. Одавић пита председништво, како је могло расписати стечај за још једног марвеног лекара са платом од 3000 дин. кад је у буџету одређено само 2000 дин. и да ли мисли да садашњег марвеног лекара отпусти и зашто.

По саслушању овога, председништво је одговорило, да се са платом од 3000 д. годишње новом марвеном лекару неће прекорачити буџет са тога, што има десетомесечне уштеде на плати другог марвеног лекара; да не мисли отпуштати садашњег марвеног лекара, пошто је потребно да општина има двојицу, нити је садашњи марвени лекар дао до сада повода, са кога би се требао одустити.

III.

Одборник г. Раденко Драговић интерпелише председништво како је лиферант дрва за општину изложен штети са неправилностима извесних чиновника општинских, који извршују одборске одлуке.

По саслушању ове интерпелације одбор је препоручио председништву, да обустави даље доношење дрва, док се ствар не извиди, као и да набави разлику у нијачној цени јасенових и букових дрва.

IV.

Пошто је привремена позајмица до једнога милиона дин. у сребру већ испрљена и употребљена на радове око водовода, то је одбор општински на предлог председништва у тајној својој седници решио, да општина београдска поред учињене привремене позајмице од једнога милијона учини још једну позајмицу привремену до милијон динара у сребру код Привил. Нар. Банке или другог ког новчаног завода оvd. О овој новој позајмици да воде преговоре са поменутиим новчаним заводима г.г. Мил. Марковић, Мата Јовановић, Јов. Тадић, и председник Општине, па да резултат преговора поднесу одбору на решење. Да се извести Народна Банка о овоме и да јој се саопште пуномоћници општине за преговарање.

V.

Председништво износи одбору на решење акт одбора за грађење цркве на новоме гробљу, која се црква о трошку гђе Драгиње пок. Ста-

војла Петровића, бившег држа виог саветника гради у коме се тражи, да општина београдска прими од гђе Драгиње обвезнице управе фондова у номиналној вредности од 21,500 дин. у злату, како би се са тим новцем грађење цркве довршило.

По прочитању тора акта одбор је изјавио, да му је немогуће да по жељи гђе Драгиње, удове покојног Станојла Петровића, бившег држав. саветника, исплати из своје ка се 21,500 дин. у злату за понуђене обвезнице, пошто то недозвољавају финансијске прилике, у којима се општина сада налази.

VI.

По прочитању прот. лицитације СБр. 16268. држане 8. Окт. 1891. г. за давање под закуп продају цубока у Београду, одбор је решио, да се ова лицитација као неповољна одбаци и расписе друга, која ће се имати држати после лицитације за набавку меса за војену потребу

VII.

По прочитању прот. лицитације СБр. 16038 држане 23 Септ. о. г. за оправку фењера и лампи и набавку стакала и фитиља за потребу општинску, одбор је решио да се оправка фењера и лампи и набавке стакала и фитиља, потребних општини за време од 1 Јан. до 31. Дец. 1892. год. уступа Симону Ландау-у оvd. за хиљаду пет стотина четрдесет дин. Ако би у току идуће године наступило електрично осветљење, да буде дужан закупца да пристане да му се сразмерни део од закупне цене одбије У противном да се расписе друга лицитација.

VIII.

По прочитању акта истражнога судије за вар. Београд АБр. 2640 и акта иследног судије за вар. Београд АБр. 2640. и акта иследног судије округа ваљевског АБр 2641. којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица. одбор је изјавио, да су му Ката Батинић, служавка, и Перса П. Марковић удова непознате, да је Лазар Вуловић, доброг владања а сиротног имовног стања.

IX.

Председник износи одбору на мишљење молбе којим се траже уверења о сиротноме стању.

По прочитању свију тих молби АБр. 2690, 2697, 2643, 2587, 2600, 2552, 2630, 2608, СБр. 15680, 15494, 15679, 15493, 15711, 15934, 16076, 15490, 16327, 163337, 16316, 15698

одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца: Буре Златичанина, Милана Сабадошевића, Радована Класића, Војислава В. Рашвића, Михајла С. Цветковића, Тодора Наумовића, Војислава А. Весовића, Михајла Д. Богдановића Лешке Ра-

довни, Данице Флеријеве, Александра Засића, Марије Михелић, Павла Јосимчевића, Софије Борђевић, Јована С Поповића, Божидара Пејчиновића, Софије М. Сјеновић, Живојина Тепаловића, Косте Зарића, Илије Стојачовића, Петка Марипковића, па тек онда да им изда тражена уверења; да се Јовану М. Начићу не може дати тражено уверење; даље је суду нарочито пажњу обратио на то да ђацима, који су из других општина, не даје уверење о сиротном стању, но их упућује да таково из својих општина набављају.

X.

Председник износи на решење, молбу Д. Ђирковића и комп. којом траже, да се раскне уговор о закупу пијаце зелених вина.

По прочитању те молбе одбор је решио, да г. г. Јопа Тадић, Борђе Николић и Милут. Марковић као одборски повереници ово питање проуче и одбору рефершу.

90. РЕДОВНИ САСТАНАК

21. Октобра 1891. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић од одборника били: г. г. М. Јовановић, М. Ј. Марковић, Н. Р. Поповић, В. Виторовић, Р. Петровић, Ј. Станковић, Р. Пуљевић, М. Велизарић, Љ. Јовановић, Ф. Васиљенић, М. Капетановић, Р. Драговић, Ђ. Николић, А. Одавић, Д. Најдановић, С. Азријел, Г. Бркић, Ј. М. Тадић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15 Октабра о. г. и у одлуци Књ. Бр. 699. учињена је измена: да са неправилности извесних чиновника у вршењу одборских одлука трин уштраба и општина, а не само лиферант.

У одлуци Књ. Бр. 700:

Да г. М. Тадић, одборник, није изабрат за повереника при преговарању о овој привременој позајмици до једног милијона дина; и у одлуци Књ. Бр. 781: да одбор општински не може учинити по жељи грађевинског одбора а не г-ђе Драгиње.

II.

Председник извештава одбор, да је састављен извештај о рачунима за треће тромесечје

ове год. и моли одбор, да одреди повереништво које ће рачуне прегледати.

По саслушању овога одбор је одредио г. г. Сол. Азријела, А. Одавића и Марка Велизарића, одборнике, да као одборски повереници рачуне овога тромесечја прегледају.

III.

Председништво извештава одбор, да је државни хемичар г. др. Марко Т. Леко израдио извештај, о хемијском испитивању викувалија и других предмета за домаћу потребу за време од Октобра 1890. год. до Окт. 1891. год.

Како је овај извештај велики а од интереса је општинског да се у одбору претреса, предлаже, да се исти одштапа у засебној књижици и разда одборницима на проучавање.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се по предлогу председништва извештај овај одштапа у засебне књижице и поднесе одбору на претрес. Трошак да се исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

IV.

Председник извештава одбор, да ће Њ. В. Цар Руски Александар III. 28. Октобра о. г. славити 25-то годишњицу свога брачног живота па предлаже, да се тога дана у саборној цркви држи благодарење и позову грађани, да присуством својим у цркви даду видљива доказа симпатијама српскога народа према руском.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се 28. Октобра о. г. држи благодарење у саборној цркви, на којем да присуствује одбор општински са грађанима.

V.

По прочитању протокола лицитације, СБр. 16,577. држане 9. Септ. 1891. год. за давање под закуп вађење и продавање песка са обале Савске и Дунавске, на којој није било ни једног лицитанта одбор је решио, да општина и даље сама продаје песок на штету закупца, с киме је уговор раскинут.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 16,631. за набавку 23000 кила јечма потребног за коње пожарне чете, одбор је решио, да се обе ове лицитације одбаде.

Да се за набавку и јечма и зоби распише друга лицитација само за ону количину, која је потребна за прву половину 1892. год. и то под условом, да се сва количина јечма и зоби за коју је лицитација држана вађање до 1 Јан. 1892. год. општини преда.

Лицитације да се држе на житној пијаци. За количину јечма и зоби, која ће бити потребна за 2. половину 1892. год. да се држи лицитација у мају месецу 1892. год.

VII.

По прочитању акта истражног судије за вар Београд АБр. 2785, одбор је изјавио да му је Михајло Марковић, надничар оvd. непознат.

VIII.

Председништво износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 16939, 16940, 16722, 16747, 16730, одбор је изјавио мишљење да се Живки Босићи и Анци Богдановић може дати тражено уверење; да се Васи Давидовићу не може дати тражено уверење, и да се суд предходно увери о пмовном стању Персе Ивановић и Ружице Игватовић, па тек онда да им изда тражено уверење.

IX.

Председник извештава одбор, да су три члана пореског одбора Владислав Борђевић, Радован Миленковић и Грујица Ивановић подвели молбу, да се разреши од те дужности.

По прочитању тих молби АБр. 2801, 2802, 2803, одбор је решио да се Владиславу Борђевићу не уважи оставка (после поименичног гласања са 12 гласова против 4 двојца нису гласали).

Да се Радовану Миленковићу уважи молба и на његово место да буде члан одбора г. Раста Дамјановић.

Да се Грујици Ивановићу, уважи молба а на његово место изабрат је Стеван Д. Поповић начелник у пензији.

X.

Главна Управа трошарине предлаже, да се за потребу трошаринску сагради један магацин на земљишту на савској обали, где је до сада

ПОДЖИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

ПРИПОВЕТКА

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 13)

Њене груди сада испуњаваше само помисао на изгубљену матер. Није ни осећала тегобе пута и само је мислила на драгу патницу, која је тако добра, неизмерно добра била према њој и која је морала тако рано да сиђе у гроб. Па како се је све од тада у кући променило; боље је него пре, јер сад више не беше брига и брига, а и отац је оставио пиће, што је некада сироту матер много горких суза коштало. Сад је љубазнији него пре, вреднији у послу; и она није могла ово да доживи, ма да се је вичито за то богу молила. Роза никад није могла више погледати у те благе и добре очи и своју главу наслојити на срце, које је тако топло за њу буцало.

Обузета овим успоменама није ни осећала грубо камење под нагама и попеда се је на

врх степеница пре но што је мислила. Тамни и грозни зидови, што се дизаху над њом потсетише је, да ће скоро доћи до места, о коме људи тако много страшних ствари причају.

Па шта има овде? ништа друго до остављена гомила камења. Људи, што су овде становали, били добри или хрђави, већ су давно под земљом, и бог им неће за цело дозволити, да и после смрти и после столећа овуда иду и страх и трепет задају, кад су то већ за живота свога радили. Одважно пође по степеницама, али на једанпут застане слушајући. Доле у долини у Велхајму, одакле је баш долазио свежи ветар, избијао је варошки сат. Јасно је чула звук звона и бројала је: осам, девет, десет, једанаест, дванаест. Баш је поноћ. И она се је пркосно смешила помисљајући на овај извикани и страшни час вештица. Таман је крочила, да последњи степен пређе, стаде и сада уплашено ослушкиваше. Учини јој се на једанпут, као да је под собом чула глас човечији.

Да је нису што неки од гостију из очеве куће пратили? Не, нису. Сетила се је, да је са последње висине погледала на друм, на коме је могла све видети при јасној месечини. Али на њему беше све мирно, и нико не би могао бити у стању, да овако брзо дође за њом, као што је она ишла. Гробна је тишина владала;

мора бити да је уво преварило и са тим уверењем попе се брзо горе.

Сад беше пред старим замком, пред његовим разваљеним зидовима и остатком старе куле, у чијим су тавницама толике жртве пропале, пред његовим бршљаном обраслим доксамом и разјапљеним прозорним отворима пред његовим широким кровом, обасјаним месечевом светлошћу, по коме се према народној причи крвожедни и грабљиви племић за казну шета и своју главу држи обрвнуту према замку с оне стране Рајне.

Роза застане за тренут, једно да одахне, јер су је високе степенице умориле, а друго да се упозна са местом, јер је изненадило, како јој је сад ово, ипаче познато место изгледало страном према слабој месечевој светлости.

Одма према њој налазаше се улаз у дворште. јер се из праву главну капију није могло ући због рушевина. У самом дворшту беше онај стари и велики каменни стол, са једним доста грубо израђеним ступцем, на коме је може бити Хуго Вилденфелс у своје време летн гозбе давао и ту безбрижно се веселио, док су његове жртве доле у кули цвиљећи гинуле.

„Право би било кад му би овака судбина била“ помисли Роза и пође оштро ка малом улазу, што пута би он то заслужио, само кад би по

била винарска пијаца, у који би се магацин смештала са ова пића, на које трошарица није плаћена.

По прочитању тога предлога ГВр. 1894. одбор је после поименичног гласања са 10 гласова противу 4 3 нису гласали решити, да се за потребу трошарицку сагради магацин према поднетом пројекту и предрачуна. Лицитација да се држи у грађев. одлењу општ. суда. Даље је препоручено суду, да поради да ово државно земљиште постане општинска својина путем размене.

XI.

Председништво износи одбору на решење извештај комисија за преглед и пријем дрва што набавља за општинску потребу Лука Реловић трг, оvd.

По прочитању тих извештаја СБр. 15855. и 16387. одбор их је после поименичног гласања са 8 гласова против 3 6 нису гласали; примно у свему с тим да се одсада приме само букова дрва и под оним условима, како је прописано решењем одборским од 26. Авг. 1891. г. и 9. Септ. ове год. СБр. 12527..

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена хлеба. Одбор је општински у седници својој од 11 о. м. решио, да се цена хлеба повиси од 25 на 28 пара динарских по килограму, а да се леб продаје по 30 пара у тежини од 1072 грама. Ово вреди од 13. о. м. закључно.

Избор марвеног лекара. Одборско повереништво, одређено, да од пријављених кандидата за марвеног лекара у општини београдској предложи одбору једнога за избор, још није свршило свој рад око прегледања и оцењивања послатих докумената. Чим повереништво буде с овим готово, поднеће одбору општинском свој предлог на решење.

Ловина било истина од онога што се прича али мени неби смео ништа радити, сигурна сам, помисли Роза, кретећи се, „то му Бог неби дозволио.“

Дошла је до уласка, али је за моменат стала на праг и плашљиво гледала у унутрашњи простор, кога је већ и месечева светлост остављала, јер су га зидови од исте заклањали.

Простор је био заиста сасвим празан, ништа се у њему није мишало, и Роза, као нека сенка карачала је брзо и нечујно ка столу, који се је јасно видео, и оно кога је мљудо буково шибље весело бујало. Баш под самим столом избио беше један пруг и тај хтеле она да одсече, те да тиме насигурно и без икакве сумње означити место на коме је била.

Роза је послала вож још завијен у прегачи, што га је из кујне понела и подвуче се под плочу од стола, да би живаво дрво лакше осекла, кад ал на један пут јој изненадни страх срце следно, јер је у овом пустом простору чула човечији глас и ове јасно изговорене речи:

„Он веће више бити овде, јер смо се ми дуго задржали.“

Од ове се је појаве ова иначе храбра девојка тако уплашила, да се је скоро онесвестила и са муком је уздржала врисак, који би је насигурно издао.

Премештај канцеларија. Пошто је зграда у којој је до сада био смештен првостепени београдски суд, пожаром јако оштећена општина је београдска узела под кирију горњи бој куће Браће Крстића у кнез Михајловој улици (бив. Крстићеву кафану), где ће од сада бити смештене канцеларије судске.

ИЗВЕШТАЈ

О клању стоке на општинској кланици и раду општинских спољних контролора за месец Октоб. ове године.

I.

За грађанство заклано је:

417 ком. волова; 248 ком. крава; 207 ком. телаци, која су укупно тежила 7116 кила; — 1826 ком. овнова и оваца; 935 ком. јагањаца; 448 ком. јарчева и коза; — 1579 ком. свиња, дебелих и средњих, које су укупно тежиле 100,765 кила; 248 ком. прасади до 20 кила и 285 ком. прасади до 10 кила.

II.

За војску и остале државне заводе:

172 ком. волова; 108 ком. крава; 1426 ком. овнова и оваца и 24 ком. јагањаца. — Од ове стоке коју је диферант клао, предато је за официре 13,792 киле, а претекло је и у варош за грађанство унето 1621 кила; — за месо издато официрима и за вишак у варош унесени, наплаћена је прописна аренда.

Приход од заклате стоке за грађанство био је 33,486.70 динара. — Од заклате стоке за војску и то: за месо издато официрима; за претекли вишак унесен у варош за грађанство наплаћена је аренда у 1,703.40 динара.

Свега прихода од аренде масарске у месецу Октобру, било је 35,190.10 дин.

Од напред напоменутог броја свиња марвено-лекарским прегледом нађено је 50 комада бобичавих, од којих је месо прописно поништено.

Грчевито се обавије око стуба под столом, сакрије се под његовом сенком и гледала је, да позна оне, који овуда ноћу тумарају и по свој прилици и не сањају, да их неко прислушкује.

Није је јој дуго требало да их позна. До душе у почетку је видељв само, да су два човека ушла у дворште, кад на једанпут чу и трећи глас, који јој је крв следно, јер то беше глас њеног рођеног отца:

„До ђавола, гди сте вас двојица тумарали толико, те нисте дошли на уречено време? Већ од девет сати дођам ја овде у овом пустом гњезду и прввим друштво слепим мишевима и совама.“

„Нисмо могли доћи раније, отац.“ одговори један од дошавших, њен рођени брат. „баш данас је морао у Хеленхофу бити онај метеж и ми би на сваки начин навукли на се сумњу да смо раније пошли. Варош беше пуна света, а ватромет је био свуда запаљен, тако да ни кроз једну улицу нисмо могли неопажени проћи. Верујем да ти је дуго време било.“

„Истина?“ јетко проговори отац, силазите бар сад доле, шта сте се ту укочили?“

„Хтео сам да упалим свећу.“

„Гори већ свећа доле. Ваљда нисам цело ово време у помрчини седео?“

Према доставама контролора било је ових неуредности:

1. Кријумчарење: 5 свиња, 10 прасади, 1 јарца, 1 козу, 24 оваца, 11 ком. јагањаца и један случај кријумчарења меса овчијег са другог атара.

2. Криве мере, 14 случајева;

Крива мера нађена је у продавницама ових месара: Ђуре Милосављевића, Ђуре Аћимовића, Николе Петровића, Николе Ташића и Дамњана Смаића.

А кријумчарили су по именце:

1. Јован Ивановић, месар, 1 свињу и 1 јагње.

2. Стојан и Благоје Трпковић, месари 1 свињу.

3. Милан Милутиновић, 1 овцу.

4. Петар Стојковић, 1 овцу.

5. Димитрије Вуловић, месар, 5 оваца и 120 кгр. меса с туђег атара.

6. Иван Ристић, механџија, 1 јагње.

7. Ђира Дамњановић, механџ, 1 овцу и 1 јагње.

8. Стеван Савић, механџ, 2 овце.

9. Никола Куне-Антоновић, механџија, 1 јарца.

10. Владимир Вељковић, мех. 1 јагње.

11. Коста Б. Михајловић, механџија, 1 прасе.

12. Сава Јовановић, мех. 1 овцу.

13. Никола Ђорђевић, механ. 1 козу, и 1 овцу.

14. Стојан Јанковић, механ. 1 прасе.

15. Радоица Марковић, механ. 2 овце и 1 јагње.

16. Живко Јовановић, механ. 1 овцу.

17. Јанаћко Поповић, механ. 1 јагње.

18. Апостол Илић, 1 овцу.

19. Ђорђе Димитријевић, механ. 1 овцу.

20. Петко Стојковић, механ. 1 прасе.

21. Коста Николић, механ. 1 овцу.

22. Димитрије Николић, механ. 1 овцу.

23. Јанаћко Поповић, сапунџија и механџија, 1 овцу.

24. Андреа Петровић, кафеџија, 1 свињу.

25. Аћим Бошковић, каф. 1 прасе.

26. Алекса Димитријевић, каф. 1 прасе.

27. Стеван Вукосављевић, ашџија 1 прасе и 2 овце.

Оба човека приђу оближњем зиду, у ком јој се учини да су се изгубили; кад су пролазили поред места, које су месечеви зраци кроз зидине осветљавали, позна Роза, младога странца, друга њенога брата, а несуденог свозаручника. Шта су имала ова три човека нећу у овим старим развалинама тако тајно да раде да је морао Франц кришом да оде из Хеленхофа? Зашто су се плашили од дава и крпачи од људи?

Роза је још једвако чучала под старим столом; срце јој тако силно купало, да је хтеле груди да јој пробације, а она се наје хтеле ни мрднути, да се неби одала. Разне су јој мисли јуриле по глави, а најпреча јој беше на сваки начин та, да са овог места побегне, неопажена чим то буде могућно, и да се што брже може врати у Велхајм. Ова мудра и карактерна девојка није дуго била под утицајем првога страха, и што је дуже размишљала, све се је мање плашила за себе, а више за оца свога.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

28. Јован Соколовић, ашчија 1 прасе.
 29. Воислав Јуришић, 1 јагње.
 30. Илија Николић, ашчија 1 свињу.
 31. Гвозден Златић, печењар, 1 прасе.
 32. Никола Радојковић, печењар, 1 прасе.
 33. Васа Милосављевић, печењар, 1 јагње.
 34. Мијајло Ђукић, печењар, 1 јагње.
 35. Борђе Николић, печењар, 1 прасе.
 36. Лазар Илић, клач, 1 овцу.
 37. Васа Томић, (звани цар) клач, 1 јагње.
 38. Петар Петровић, клач, 1 овцу.
 39. Сава Панић, клач, 1 јагње.
 40. Антон Грегоровић, машинист; 1 свињу.

Са свима овим лицима, код којих су нађене напред набројане неуредности, поступљено је по правилима о слободном клању стоке и продаји меса, и по кривичном закону.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ.

Општина Београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра, набавке и разна права, и то:

15. Новембра

Право за изношење ђубрета из свију квартова, закуп се даје за три године. Кауција полаже се за сваки квартал 300 динара ако је српски грађанин а страни поданик, полаже 600 динара.

19. Новембра.

Цубок од говећих месарница. Кауцију полажу српски грађани 3000 динара, а страни поданици 6000 динара.

Све ове лицитације држаће се у рачуноводству Суда општине вар. Београда, у означене дане од 8—12 пре, и од 2—5 сати после подне.

22. Новембра.

Набавка 13.000 вила зоби потребно за коње чете пожарне и 11.500 вила јечма. Кауцију положу српски грађани за јечам 350 а за зоб 275 динара. Страни поданици полажу дуплу кауцију. Храна прима се сва одмах, и плаћа се чим одбор лицитацију одобри, а најлаже до 1. Јануара 1892. год.

Личитација ће се држати за набавку ове хране пред гостионицом „Босном“ на малој цијаци. Услови за све ове лицитације могу се видети пре а и на дан лицитације.

26. Новембра.

Набавка канцеларијског материјала, за рачунску 1892 год. Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општине вар. Београда. а

Кауцију у 300 динара полажу српски грађани, а страни поданици 600 динара.

20. Новембра.

Суд општине вароши Београда даваће под аренду право за чишћење нужиња и помијара као и стрводерски посао за време од 1. Децембра 1891 год до 31. Децембра 1893. године.

Кауција 800. динара полаже се у готовом новцу или државним хартијама од вредности.

Личитација држаће се у рачуноводству суда општине београдске од 8—12 пре, и од 2 до 5, сати после подне, у које ће се време и закључити.

Услови ове лицитације могу се видети у рачуноводству пре, а и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општ. вар. Београда
 24. Августа 1891 год СБр. 12.908

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(ПО СТЕНОГРАФСКИМ БЕЛЕШКАМА.)

држан 8. Јула 1891. год.

(свршетак.)

С тога сам да се у овоме поступи онако како је казано у одвојеном мишљењу г. Љубе Јовановића с приметбом само коју је напоменуо г. Велизарић и г. Раденко, те да неби они доцније казали, да су имали стару калдрму и да немају нову калдрму плаћати.

То је што сам имао казати.

Јован. Станковић. На говор г. Љубе имам да кажем ово. Кад је крагујевачка улица покварена камен из ње није хтео нико да носи, него на против говорили су шта ће нам ђубре. Тако исто и од овога камена нека се чини. По закону мора им се дати крмен, и кад мора онда је боље сад него доцније да узму скупљу камен. Од онога камена, што рекох да га нико није хтео, сад видимо две улице калдрмисане и људи су задовољили своју потребу а и општина је мирна.

Мата Јовановић. Ја имам на говор г. Милутинов имам да учиним једну приметбу. Г. Милутин рече да су тамо на Новом селишту неки „одметници“. Нису то одметници, него су газде разделили своје њиве и узели паре од тих људи, те ови подигли куће мислећи да је општина према свима грађанима једнака. Општина је крива што су се они тамо населили јер нису могли у вароши да купе плацеве и због тога што им је тада дозвољено да праве куће не треба их сад називати одметницима.

Односно онога, што рече г. Милутин да се овим каменом калдрмише код баталцамије и друге улице, то није добро и ја никад не би саветовао општину, да га употреби, сем ако би од њега туцала шљунак, а како иде с тим и шта кошта, то сви знате. Још мање би дозволио да општина носи тај камен на клавицу јер би платила више, него што камен кошта.

Из тих разлога ја сам за то да се тај камен да молицима.

Сима Милићевић. Господо, никаква имања немам тамо, те да би ми се пребацило да сам заинтересован у овој ствари, али ми је јако жао на г. Милутина што назива те грађане „одметницима“ и што их криви што су тамо дошли. Нису они криви то се зна ко је крив, а г. Милутин зна најбоље. Они су преварени од газда те тамо отишли. С тога сам да им се да.

Р. Драговић. Молим г. председника да извести одбор шта је било са Илићем, да ли је дошао да прими дужност или није.

Председник. Ви знате, да он у почетку није хтео да се покори мојој наредби. То је трајало близу 16—20 дана. Напоследку кад је видео да је дошло до тога да ће ићи мало тежим путем онда је сам дао

изјаву, да ће доћи на дужност и сад он ради овде, а отишао г. Чунић да га тамо замени. Долазећи на дужност он има обичај да изостане од исте и да се ником не јави и кад ми је о томе јављено он се извињавао лабавим разлозима и због тога сам га ја писмено опоменуо, да у будуће не сме тако чинити.

Услед тога он је поднео молбу да му се да десет дана осуство и поднео је лекарску сведочбу. Суд је оценио сведочбу, лекарску и видео да му се препоручује ладно купатило, па је нашао да није нужно да осуствује, јер може да употреби ладна купатила и овде и опет да је на дужности, као што и други чине, и због тога му није дао осуство.

Кад је он то видео, он је изостао од дужности и јавио како је болесан и да неће моћи долазити дуго на дужност. Чим сам ја ово видео наредио сам тројици лекарица да га прегледају па да ми извештају поднесу и кад су ови отишли кући његовој, нису га тамо нашли и питали укућане куда је и они му одговорили, да је отишао у Нови Сад. Дакле још и у страну земљу отишао без дозволе и ако је он орган општински

Према оваквом стању ствари, ја сам скупио сва акта и спровео их Управи в. Београда као надзорној власти на решење, и сад шта је тамо урађено ја још не знам. Сад и одбор треба да предузме какав корак.

Б. Новаковић. По члану 74 зак. о општинама то је требало дати општинском одбору на решење (чита) а не Управи.

Председник. Ја сам овако узео, што сам мислио, да због тога не сазивам збор и људе купим, а ако је одбор надлежан онда се то може поправити.

Р. Драговић. Према томе што је г. Илић отишао и напустио дужност треба и плата да му се за то време одузме и да му се у будуће никаква дужност поверава, док се то питање не расправи. (Тако је.)

Председник. Да оставимо ову ствар за идућу седницу.

Састанак је закључен.

Састанак је овај трајао до 9¼ сахата по подне.

држан 15. Јула 1891 год.

Почетак у 6 часова по водне.

Председавао председник М. Маринковић.

Председник. Отварам одборску седницу Молим вас да чујете записник последњег састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко да приметити што на записнику?

Мата Јовановић. За улицу „Топличин венац“ нема ни једног одборника одређеног за надзиравање прављења калдрме и тротоара. С тога би требало сад одредити једног (чује се: Соломон Ааријел).

Председник. Пристаје ли одбор да буде Соломон надзорник те улице? (Пристаје). Усвајали одбор записник? (Усваја)

Сад вас молим да накнадно решите предмете који су у прошлој седници били на нису решени.

Прво је о предлогу да се одобри кредит за штампање плаката (усваја се). Друго је односно калдрмисања (усваја се) и треће о г. Драгутину Илићу.

О овоме ја сам прошле седнице дао објаснења, а и сад ћу да поновим. Он је

дошао у суд и по првој наредби мојој почео радити. У почетку месеца поднео је био молбу за одбор и тражио једномесечно осуство. Ја сам му казао, да поднесе лекарско уверење да је доиста болестан. Он је у место тога поднео молбу не за дбор него за суд и трежио 10-по осуство те да може употребити ладно купатило. Општински суд оценио је ту сведоџбу и решио, да му се не може одобрити јер ладно купатило може и овде употребити поред дужности, као што то и сви остали раде. Г. Драгутин и не сачекав то решење да му се саопшти јавио је суду да је болестан и да не може долазити на дужност. То је било мислим 3-ћег овог месеца. Поводом тога ја сам одмах одредио три лекара, да оду г. Драгутину и да га прегледе и увере се о болести па да ми извештај донесу. Лекари су отишли у 10 часова пре подне његовој кући и ненађу га тамо, него добију одговор од укућана да је отишао у Нови Сад. У томе смислу лекари су ми поднели извешће. После овога старешина одељења судског јавља ми да г. Драгутин није ту.

Као што сте већ и ви сазнали он је отишао на прашку изложбу без ичијег одобрења.

У закону општинском стоји одбору у дужност, да против оваке самовоље једнога свога органа предузме мере. У закону стоји и то, да нико не може осуствовати без одобрења надлежне власти, али нема ништа казано, шта ће се радити у оваком случају кад неко то уради.

Одбор има толико права, да може неког за неуредност казнити и то како хоће. Које ће мере одбор предузети према г. Драгутину то има сад да каже, и ја молим да се донесе одлука.

Соломон Азријел. Ја мислим да одбор нема према њему никакве мере да предузима, с тога, што је он сам напустио своју дужност и сад има одбор само да огласи његово место за упражњено.

Председник. У општинском закону има да може одбор огласити место његово за упражњено, али да ником о томе не даје рачуна то нема, него да се предложи збору да га овај уклони са дужности. Овакав случај доиста није предвиђен.

Филип Васиљевић. Господо Ја мислим кад је збор бирао помоћнике кметовске онда је он и нас одборнике бирао, да ми мотримо на њихов рад. Кад се неко пађе да ради на свој ђеф за мене је тај насилник и ја не би ништа друго радио, него би огласио његово место за упражњено и ништа више, а тако из општинске касе не би му ни једне паре издао. Кад је сам напустио дужност ми му више не дамо места у суду, а он ако му није право нека сам апелује на збор.

Соломон Азријел. Нека господа правници кажу како је по закону.

Андра Одавић. У члану 50 општ. зак. каже се, како се не могу удаџавати од дужности часници општинског суда без надлежног одобрења. (Чита) Даље се не види шта ће бити у овом случају. Али ми се господо можемо сложити на основу законске аналогије и кад је он отишао од своје дужности и из вароши без одобрења и 24 часа се није на исту јавио, сматра се да је звање напустио, па му на основу тога можемо огласити место за упражњено и ако има право нек апелује сам.

Ђ. Новаковић. Ја мислим да је овога члана смисао тај, да се уклони са дужности кад неће да ради како ваља. По извештају г. председника ово је још више и ми можемо решити да се уклони и о томе га извештајом решењем те да му дамо прилике да против овог решења, ако хоће употреби правно срество.

Мата Јовановић. Он је сам напустио дужност и одбор сад нема шта друго, него као што каже г. Андра да се послужи законском аналогијом о чиновницима Чиновник за 15 дана кад не дође на дужност оглашава му се место за упражњено. Тако исто бива и са кметовским помћницима. Сад одбор има само да констатује да је г. Драгутин напустио дужност и да нареди суду да му од дана напуштања неиздаје плату.

Што се тиче осталог ко ће његову дужност вршити, то је председник већ распоредио и није нужно да се његово место попуњује другим лицем путем збора.

Председник. Усваја ли одбор да се место г. Драгутина огласи за упражњено на основу томе, што је напустио сам дужност, да му се више плата не издаје од дана напуштене дужности и да се његово место непопуњава. (Усваја).

Андра Одавић. Добро само односно стилизације те одлуке ја ћу написати, ако не буде добро изведена.

Секретар чита акт старатељског судије којим тражи уверење о стању и владању Ристе Николића зидара (доброг владања, сиротног стања).

Председник. Ви знате, господо, да је изишао на вежбање велики број резервиста из Београда и да је сад на топчидерском брду. Међу тим људима налази се велики број наших грађана сиротног стања.

Команда њихова јавила се једним писмом и тражи да се одреди ко год од стране општин. суда који ће то да оцени. Трошак због сиромаштва треба да падне на општину према закону о устр. војске

Према томе ја сам одредио да присуствују прозивци резервиста из Београда старешина одељка врачарског и одборници Јован Станковић и Сима Милићевић. Прва двојица поступили су по мојој наредби и поднели ми списак сиромашних београђана резервиста. По прописима војним одма сутра дан по доласку војника требала је да им се спреми храна. И Општина је ваљала да то уради за своје сиромашне резервисте. Но командант дивизије обратио се је актом једним општинском суду и предложио му један практичан начин израпе т. ј. да се резервисте хране из казана и да им се храна требају по војним прописима а за то да плати општина 37 или 38 дин. пара дневно на једног војника. Разуме се да смо тај предлог примили и ја вас сад молим да ви овај поступак накнадно одобрите пошто нисте били на окупу те да ово одобрите кад је акт дошао. (Одобрава се).

Милутин Марковић. Мислим да треба направити списак од тих лица те да, кад буде друго вежбање, можемо чинити сравнења и контролисати.

Ђ. Јовановић. Ја бих молио за обавештење: да ли су баш сви сиромашни увршени?

Јован Станковић. Ми смо изишли на лице места и пошто је постављена војска у фронт речено је: ко је сиромашна нека остане а ко није нека изиђе, онда су остали они

који су сиромаси и мисмо их пописали. А у исто доба прегледали смо све те људе и уверили се да нису доброг стања.

Радоје Ђирковић. Ја сам сазнао да јуче кад је се делила вечера није ни четврт војника остало да је прими. Чим се сврши вежба, сваки бега кући. Требало би дакле водити рачуна о овоме и платити команди само оно шта се фактички утроши.

Председник. Ја ћу молити команданта да он постави из тих људи једнога комесара па овај да бележи колико их је кога дава било на лицу места и на колико је према томе трошено хране. По томе ће се наравно нешто уштедети.

Ђока Новаковић. Ја сам мишљења да се направи списак од тих сиротних лица па да се изнесе одбору да цени да ли су сви сиротног стања.

Председник. Добро, можемо и то учинити. Даћемо вам списак на читање и примедбе ако их хоћете да чините. Ја сам међу тим видио да су то махом: надничари, кројачи, ковачи итд.

Мата Јовановић. Ја сам хтео да одговорим на напомену Ђирковића да неки резервисти оду увече а вечеру не приме. То бива и може бити. Али то иде на оне који остану. Они тада добију више али уштеде за нас нема јер је храна утрошена према требовању при коме се није водило нити могло водити рачуна о онима који ће отићи кући пре вечеру.

Председник. Дакле ви усвајате ово? (Усвајамо). На реду је извештај о ономе кредиту за калдрму о коме смо већ прошлог састанка говорили. Комисија у коју сте изабрали мене г. Главинића и Мату поднела је следећи извештај:

Секретар прочита

Ради објашњења дозволите да вам кажем неколико речи. Ово је само разговор о радовима који су свршени или су већ у послу Ми смо исплату њихову овако распоредили Калдрма коцкаста и с дотераним каменом пашће на терет зајма. А и тротоар да се из тога исплати за то што ће се вредност његова наплаћивати од сопственика плацева. То дакле неће ни доћи на терет зајма него се предлаже ово да се само манипулација, обрт плаћања, лакше изврши.

Друго. Има овде калдрме која пада на терет зајма а већ је свршена и исплаћена нпр. калдрма у крагујевачкој улици која је од дотераног камена.

Ја мислим да би са изложених разлога требало примити предлог.

Соломон Азријел. Да ли је ова калдрма коју се има исплатити из зајма стара или нова?

Председник. Ово су све калдрме или с дотераним каменом или с коцкастим или су тротоари.

Соломон. Онда треба ово одобрити.

Председник. Дакле усвајали се ово? (Усваја).

Соломон Азријел. Ту се у извештају спомиње чини ми се и „Југовићева“ улица.

Председник. Јесте, и она је одпочета да се калдрмише, али спада на терет редовног буџета.

Коста Главинић. Ја имам да учиним два предлога: Прво да се калдрмише каменичка улица до станице железничке Та је улица сада постала врло жива пешачка улица (чује се и колска). Друго. Да се помогне фишекцијској улици, јер тамо лежи бара. Ту се може лако помоћи кад би се само

Јарак ископао који неће много коштати. Све би то могао и сам председник наредити да се изврши,

Председник. Оба ова предлога ја примам и наредићу одмах извршење.

Љуба Јовановић. Ја би молио да се направи калдрма и на палилулској пијаци.

Председник. Оскудица је у радној снази. Чим се то добије наредићу одмах да се посао одпочне.

Ђока Новаковић. Да се не би мислило да је онај пут што води жељезници само пешачки, а не и колски, напомињем да онде врло много и кола пролазе те би за то требало и колски пут направити.

Председник. Добро. Направиће се и колска калдрма.

Филип Васиљевић. Више пута многи се труже што је онај пут у вишњичкој улици закрчен. Треба једном да се отвори. Ту је је метут камен и остали материјал а ништа се не прави.

Коста Главинић. Г. председник нагласно је да је оскудица у радној снази. И кад он то каже треба се ослонити на њега и чим добије раденике одпочеће се.

Председник. Дозволте ми да кажем неколико речи. Захтев је тај сасвим оправдан и пут је доиста закрчен. Ја сам ишо тамо и видио сам и доиста треба се постарати да се што пре сврши, — али као што је и г. Главинић напоменуо оскудица је у радној снази и чим се снага појави ја ћу одмах да је употребим. (Чује се: да се држи лицитација) Ми можемо дати нашим предузимачима, али се опет неће ништа моћи учинити.

Коста Б. Мијајловић. За тај пут заиста је нужно да се отвори јер и из санитетског гледишта ђубре треба онуда износити и ако се неоправи не може се нечистоћа износити па карабурму.

Лазар Дашковић. Макар посули шљунак само да се може проћи.

Јован Цетковић. Па докле да се наспа. (до карабурме) Добро, али треба прво сељаци да наспу до тога пута, јер ако се не натерају они неће сами.

Председник. Наша је дужност у нашем атару да је добро, а тамо у њином нека сами наспају.

Филип Васиљевић. Ја сам госп. председничке раније овде у одбору доставио како је један општински орган продавао бусење, о томе сам доцније питао г. Карапеша шта је урађено, а он остао дужан да ће одговорити.

Вама је господо познато да смо ми одобрили кредит од 40 хиљ. динара за украс калимедана. Баштован је продао по 2¹/₂ дин. око 80 кола бусења, које је требало на калимедан употребити. Онај што ми је доставио, тај је истерап, и неко време је ту изашло као да је кмет то одобрио. Молим председника да то извиди и одбору реферире.

Председник. Добро. Учинићу шта треба. *Соломон Азријел.* Шта би са вишњичким путем?

Председник. И то узимам на се кад се редна снага појави.

Љуба Јовановић. Ништа боље него да се да на лицитацију, ја имам једног човека, који ће примити на себе.

Председник. Добро. Држаћемо лицитацију. Усваја ли то одбор? (Усваја)

Љуба Јовановић. Вишњички пут предлажем да се направи до карабурме.

Председник. Усваја ли одбор само до карабурме? (усваја)

Сад имам да вас известим, да је 7. прошлог месеца држана лицитација за изношење ђубрата из врачарског кварта и нико се није јавио. Но кад се овако стање појавило, онда је дао понуду некакав Петар Јевремовић извршитељ општ. суда да он врши то и дао је на име кауције један државни лоз. (Прочите понуду) како се нико није јавио сем овога једног, а то је као и ниједан. Људи су долазили и питали шта да раде, па сам им казао, нека дају приватнима да износе.

Сад шта ћемо са овом понудом?

Коста Главинић. Ја би примио ту понуду, али прво нека тај понуђач да оставку на звање извршитеља.

Филип Васиљевић. Ја сам за то да се држи друга лицитација и то пред кафаном Лазаревића на марвеном тргу јер ту има људи који ће се примити посла, а ово нису ни знали.

Председник. Пристаје ли одбор на овај предлог? (Пристаје)

Друго имам да вам саопштим другу једну потребу. Ви знате да је при извршном одељку општ. суда било дефицита, који је учињен од Х. Живковића и још неких извршилаца. Врло често имам невољу од грађана, који долазе и траже своје паре. Незнам шта ћу да одговорим људима. За ово се јавило ваља 150 људи и г. Јоца Илић жали ми се сваки дан и тражи учуство. С тога подносим предлог и предлажем да одредите једну суму из које ће се то исплаћивати — тај кредит нека буде за сад 3—4 хиљ. динара.

К. Главинић. Ја мислим да је општина одговорна за своје чиновнике а она нека се равња с њима како зна. С тога треба одобрити овај кредит.

К. Б. Мијајловић. Кад је општински чиновник учинио штету, дужна је општина да за њега плати штету на ма колика била.

Председник. Усвајате ли све ово? (усвајамо. Дакле 4000 динара? (јесте)

Мага Јовановић. Ја сам хтео овом приликом да упитам председништво да ли је ово осигурано код оних који су штету учинили или код председника који су у то време били. Ја бих молио да та ствар не застари насрам оних који су у обавези према општини.

Ми ово морамо да дамо или треба да се постарамо да и накнаду добијемо од одговорних или од оних који своје дужности контролисања нису извршили.

Милутин Марковић. Ја мислим да ни једну исплату не треба извршити док се на основу акта не прибави мишљење правобраниоца с тим условом да се после од одговорних тражи одма накнада штете.

Председник. Усваја ли одбор ово мишљење? (усваја)

Милутин Марковић. Оно што је напоменуо г. Мага врло је важно јер су Хаџи Живковић и други осуђени, али општина има за њих да плати око 40000 динара па сад треба да се зна да ли је се гражило обезбеђење за досуђену тражбину у њиховој имовини као и код оних који су требали њихов рад контролисати а то нису чинили

Мислим да је ово питање важно и да га треба ставити на дневни ред, но пре тога ваља да се сазна: да ли је општин-

ски правозаступник чинио какав корак по овоме код суда и има ли шта и колико од кога да се наплати или нема? И кад се то утврди па се нађе да они немају ништа из чега би се накнадила општина за досуђену тражбину онда тек долазе на одговор они други који су их били дужни контролисати.

Ово нису мале ствари по крупне и важне о којим ваља водити најозбиљнијег рачуна.

Најбоље би било да општински правозаступник напише што пре и што тачнији реферат по тим пресудама судским из кога би се видело све што је потребно као и то шта треба урадити ако већ није што урађено.

Председник. Тако ће се и записати и тражити реферат адвоката општинског.

Сад даље:

Држана је лицитација о давању под закуп другог кљоска на калимедану и нико се није јавио. Шта ћемо сад?

(Да председништво да по погодби

Милутин Марковић. Онај закупац који је се јавио за први кљоск, донео је тамо неки стари намештај који изгледа смешан према ономе што смо ми тамо наместили и потрошили. Ово не треба дозволити.

К. Главинић. Ова је примедба умесна, али за сад не може да буде друкчије. Овај је киоск издат само за неки месец. Али до године кад се буде давао на годину па две под закуп онда треба општина да узме и астале и столице и све сама из свога кредита па да да киоск с тим једиком ономе који бољу цену понуди пошто нико нема рачуна да набави астале и столице па да се њима служи ту само који месец или и годину. (тако је)

Даље, господо, ми видимо да се тешко састајемо и ја би учинио предлог да се тако рећи закључе седнице одборске до половине Августа и да овластимо председништво и суд да најнужније издатке наређује па ћемо ми то накнадно одобрити.

Соломон Азријел. Ја се не слажем с првобитним г. Главинића јер по послу који има општина требало би готово да се сваки дан седнице држе, него ја бих предложио, да се седнице место понедељником држе недељом од 8—12 сати пре подне. Тада нема нико посла и сваки ће доћи.

А. Одавић. Ја не могу да се сложим ни са Главинићем ни са Соломоном. Има ту таквих ствари које чекају одборско решење као неопходно. На рад недељом не пристајем него само бих желео да не буде ванредна седница него да долазимо само понедељником и то тачно у 6 сати

Председник. Да свршимо неке хитније ствари па да се и стримо до понедељника.

Као што сам вам раније саопштио г. Министар грађевина упутио нам је акт којим тражи да оправимо зграду трговачког суда сами па да половину учињеног трошка тражимо од округа подунавског.

Усвајате ли да се тако уради?

Милутин Марковић. Има неких закона о томе и мени се чини да ми Министрову наредбу нисмо дужни извршити. Мислим да би најбоље било да министарство грађевина учини исправке па да поднесе рачуне на исплату општини и округу подунавском

Лазар Дашковић. Од дућана зграде трговачког суда прима око 600 динара. Кирије држава. И кад она прима кирију, он-

да треба да врши и оправке или да кирију нама уступи.

Андра Одавић. Ја би молио председника да ми јави, како стоји са дућанима где је суд трговачки, ко прима кирију. Ако општина плаћа оправке, онда она треба и кирију да прима.

Председник. Известићу се и томе. Г. Министру грађевине можемо одговорити да општина не може приступити оправки што има и пречих послова, него нека министар изврши. Том приликом приметити, да општина не пристаје платити док се неизвиди, да ли је општина дужна по закону да плати. Усвајате ли да се овако одговори? (Усвајамо)

Ј. Петковић. Молим да се прочита молба палидулаца односно трошарине за доношење хране са својих земаља. То је хитно. Хоће људма да пронадне храна.

Председник. На ово питање имам да одговорим, да и ја имам једну молбу за то, но како нема овде ни једног члана трошаринске комисије не знам шта да радимо.

М. Марковић. Нека они чланови, који су ту са председником ту ствар сврше.

Соломон Азријел. Сва акта о томе налазе се код г. Николе Р. Поповића и без тога ми незнамо ништа.

Андра Одавић. Ја би овако предложио, да се сопственици ти задужују код трошаринске управе дотле, док се комисија не састави и тај посао сврши, па ако се реши да не плаћају неће ни платити, а ако да плаћају, онда да се од њих наплати. Чује се: неће за то да зна управник трошарине.

Коста Главинић. Г. Управник је добро казао. Не може њему сваки заповедати, него то треба одбор да реши. Међу тим овде треба да се помогнемо и ово је најбољи пут што је предложио г. Андра. Нека се задужују, па ће се после видети.

Председник. Пристаје ли одбор на ово (Пристаје). Добро.

Молим да вам саопштим један позив. Друштво типографско хоће да подигне споменик Ђури Јакшићу и приређује на ту цел „Јакшићево вече.“ Оно је поднело и молбу да му се одреди место на Калимегдану, и ја сам умолио г. Капетановића да види где ће то бити. И друга друштва се спремају да подигну Даничићу Папчићу и др. Дакле они позивају одбор на то вече и ја вам то саопштавам.

И општина мисли приредити једно вече на Калимегдану у корист улепшања Калимегдана, и ја сам наредио г. Романовићу да одреди дан и спреми све што треба. То ће бити на св. Иљу о. м.

Кост Главинић. Ја предлагам да општина београдска приложи 100 динара на Јакшићев споменик

Председник. Усваја ли одбор овај предлог? (Усваја).

Састанак је закључен.

Састанак је трајао до девет и по часова по подне.

држав 19. Јула 1891. год.

Председавао председник Милован Маринковић

Почетак у 7 и 20 по подне.

Председник. Молим да чујете протокол прошлог састанка (секретар чита).

Јован Петковић. Овде се вели да је решено да се направил вишњички пут до карабурме а треба да буде до крајевог чајира.

Осим тога ја сам предложио да међу улице које се имају калдрмисати уђе и палилудски трг па није ушао.

Председник. Ви знате да је за вишњички пут казано да се поправи до карабурме а не до крајевог чајира а што се тиче радова на палилудском тргу, ти се не могу отпочети због оскудице радне снаге а чим могу отпочеће се.

Има ли још ко шта да примети? (нема) Прима ли се протокол? (прима)

Пре него што пређемо даље, ја вас молим да одобрите оно што је прошлог пута решено при недовољном броју одборника а то је:

1. Решење о Драгутину Илићу помоћнику кметовском;
2. Споразум општинског суда са командантом дивизије односно исхране сиротних резервиста из Београда.
3. О кредитима односно калдрмисања;
4. Предлог Косте Главинића и Ф. Васиљевића односно пута вишњичког.
5. Кредит од 4000 дин. за исплату упропашћених депозита од стране општинских званичника;

6. О давању 100 дин. помоћ друштву „Јакшић“.

(Одобрава се).

Сад долази на ред оно због чега сам сас нарочито звао. То је лицитација за оправку школа у Београду. О томе је државна једна лицитација 15. али лицитанта није било. И због тога што је ово ствар хитне природе, ја сам наредио да се одам 17. држи једна кратка лицитација у грађевинском одељењу. На ту лицитацију билу су позвани сви познати предузимачи од којих су дошла тројица и надметали се. Од њих понудио је Антоније Глигоровић најјевтинију цену од 3667 динара а предрачунска је цена била 3886 динара.

Овај садашњи предрачун грађен је на основу прошлогодишњег и одговара лањској оправци и цени.

Ја мислим да је ова цена повољна и да би је требало одобрити.

(Одобрава се)

Ја ћу наредити предузимачу да од понедељника отпочне рад а у понедељак ће мо понова одобрити ово с пуним бројем одборника.

Бока Николић. Треба да се одреди докле ствар треба да буде готова. (Одређено је) За полагање тротсара у Обреновој и у торској улици државна је лицитација 16. при којој је било више лицитаната. Остала је на Ставри Костићу. Изволте чути извештај:

(Секретар прочита)

Ова је лицитација била преко предрачуна. Она се није могла одобрити и са тога је позван Ставра да да последњу реч и он пристаје да ради испод предрачуна. Ако налазите да треба одобрити, одобрите.

Разлика између предрачунске и ове цене врло је мала.

Соломон Азријел. Ја мислим да треба да одма одобримо ову лицитацију тим пре што је тај предузимач један од најсолиднијих. Он је радио нешто и у калимегданској улици и израдио је врло добро.

(Одобрава се).

Председник. Има неколико молби за уверења.

Секретар чита:

Истражни судија тражи уверење о владању и имовном стању за Драгу Драгићевићеву удову (непозната);

За Драгутина Павловића надничара (непознат);

Јелена Ђирић мсли за уверење те да се може возити бесплатно железницом (суду да да);

Марији Богдановићева ученица тражи уверење о сиротињи, за благодејање (сирота).

Председник. Предузимач Шелинг који доноси камен и полаже калдрму у Душановој улици обраћао се већ у два маха суду општинском молећи да га суд ослободи кантарије за то што он преноси камен железницом јер тамо кад се носи камен железницом оно се наплаћује по фракту калдрмија док други који преносе камен на рабадским колима они не плаћају никакву кантарију. Због тога се он обраћа суду и моли да га овог плаћања ослободите да му олакша да може боље свршити тај посао, тим пре вели треба му то учинити што се он служи железницом те и ту плати подвоз држави.

Ми ту ствар нисмо могли да решимо за то што камен по закону подлежи плаћању кантарије. Са тога смо је изнели одбори да је он реши.

Мата Јовановић. Ово што молиоци моле не треба да моле већ с правом да траже. Што г. председник рече, да мора да плате, то није истина, јер по закону кантарија се наплаћује само на оно што се на „кило“ и на „литар“ продаје, а камен се досад није на кило продавао.

Председник. Ово што сам вам казао, то је на основу закона. Сад ћу вам прочитати закон-

Коста Б. Мијајловић. Ја знам да се наплаћује кантарије чак и на дрва, каја долазе вагонима. Дакле и камен плаћа.

Мата Јовановић. Тако у закону стоји, да се има наплатити на све што се намеру продаје, али само на „килограм“ и „литар“ као што је то у закону изриком прописано и према томе и тарифа за наплату мерине одређена, а нигде није прописано да ће се мерина наплаћивати од куб. метра, нити општина врши премер робе по запремини.

Марко Велизарић. Ја знам, кад смо правили закон о трошарини, да смо камен ослободили од трошарине с тога, што оно служи за улепшавање вароши. Па кад смо га ослободили од трошарине, не знам зашто не би га ослободили и од кантарије, тим пре кад се исти употребљава за општинске радове. Тиме ће општина, при лицитацијама, добити јефтинију калдрму. Ја сам за то да се ослободи, а чини ми се да и по закону не треба је наплаћивати.

Председник. Ево да вам прочитам како стоји чисто и јасно у закону (чита) То је на основу тога што се камен продаје по запремини.

На основу тога суд није могао да се упушта у оцену ове ствари, него је наплаћивао досад а и сада

Ево и друга тачка шта каже (чита) Дакле као што видите закон ништа не искључује од мерине сем што на неке предмете наплаћује половину таксе.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

- а) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до 5 д.
- б) За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5
- в) За свирање аженског (оркестр) Дамен-Капеле 20

II.

- а). За 1 игранку у локал. I-ог реда 15 д.
- б) За 1 игранку у локал. II-ог реда 10 „
- в) За 1 игранку у локал. III-ег реда „

III.

- а) За панораму на дан 5—10 д.
- б) За разне представе и показивање вештина, невно 10—50 „
- в) За менаџерије и музеуме 5—15 „
- г) Циркус од представе 10—20 „
- д) За забаве „Тинга-Танга“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50—

IV.

За друге врсте забаве које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

За воду на савској пумпи.

- а) Буре од 3 акова 00-5 дин.
- б) Буре од 6 акова 00-10 „
- в) Буре од 9 акова 00-15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО :

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д
- б) За неуздан шпархерд 0-20 „
- в) За узидан „ 0-40 „
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 „
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 „
- ђ) За чишћење простог димњака 0-10 „
- е) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пењима 0-10 „
- ж) за чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пењима 0-20 „
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 „

II. ИЗВОЖЕЊЕ БУВРЕТА :

- а) За собу и кујну или мањи дућан са собом 0-20 д
- б) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом 0-60 „
- в) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале 1-00 „

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА :

- а) Од кубног метра 12-00 д.
- б) Од акова 0-60 „

IV. ЦЕТАРИНА :

- а) Марка за нашче за годину дана 3-00
- б) Обнављање изгубљене марке стјеје 1. динар.

V ГРОБАРИНА :

- а) Гроб за децу 7 дин.
- б) Гроб за одрасле 12 „
- в) Мада гробница 555-2 п. д
- г) велика гробница III реда 998-39 п. „
- д) Велика гробница II реда 1099-32 п. „
- е) Велика гробница I реда 1684-57 п. „

VI. МРТВАЧКА КОЛА

- а) Мртвачка кола стара са 2 коња 12-90 д
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 4-90 д.
- в) Мртвачка кола нова са 2 коња 36-90 „
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња 72-90 „

ИЗВЕШТАЈ

О ЦЕНАМА

разног поврћа и осталих производа на великој пијаци од 8 до 15 Новембра 1891. год.

ТЕЖИНА	НАИМЕНОВАЊЕ	100 к. просечна цена	
		дин.	п.
килогр.			
100	Капмак ужички	150	—
100	Србски сир	100	—
100	100 главица купуса	20	—
100	Кисели купус у главиц.	—	—
100	Купус рибанац	20	—
100	Кромпира	10	—
100	Црна лука шутк.	15	—
100	„ „ у венцу	—	—
100	Пасуљ бели ситни	30	—
100	„ „ градишки	40	—
100	„ жути	30	—
100	Лук бели	15	—
100	Ужичка сира	60	—
100	Меда у саћу	120	—
100	Јабука колачарка	50	—
100	„ сенација	40	—
100	„ обични	—	—
100	„ кисел зимски	40	—
100	Крупњака воденача	40	—
100	„ зимски	20	—
100	„ такуша	15	—
100	Гуња	60	—
100	Млеко	25	—
	Јаја 5 или 6	25	40
	Један пар ћурава	6	—
	„ „ ћурака	5	—
	„ „ гусака	4	—
	„ „ пилића	2	—
	Ораја	50	—
	Месо говеђе	90	—
	„ телеће	110	—
	„ недрано овче	60	—
	„ драно „	50	—
	„ свињско	100	—
	Маст	130	—
	Сало свињско	130	—

ТЕЖИНА	Ч Е Г А	100 к. просечна цена
		дин
килогр		
2359	Бајмака	140—
64.360	Сена	5-50
3.220	Сламе	2-50
308	Масти	130—
31.500	Рибе фришке	—
81.16	Свиња дебелих	85—
	Сува меса	—
204	Меса говеђа сиров.	—
	Длаке говеђе	—
1074	Црева урађена	—
11.122	Костију	—
	Кудеље	—
2.679	Коже раз.	—
613	Цемента	—
103.570	Катрана	—
4.240	Креча	3-40
371	Ћумура дрвена	8—
	Угљена камена	—
5-183	Камено разно	—
	Дрвенарије разне	—
	Вина	44—
81	Ракије комовете меке	—
	„ шљивововете меке	60—

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашле су из штампе књиге: „Облици својине у нашој историји средњег века, од Владислава Рибникара, и „Бјографија и државничка радња Вука Бранковића и Милоша Обилића“ од Ж. М. Романовића. Цена је свакој један динар.

Обе су ове књиге награђене од општ. Београдске видовданском наградом према оцени академског савета Велике Школе као ваљене и корисне књиге.

Штампане су о трошку општине Београдске и могу се добити у свима књиџарама.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 9. до 14 Новембра.

ТЕЖИНА	Ч Е Г А	100 к. просечна цена
		дин
килогр.		
	Брашна пшенична	—
64	Брашна кукурузна	13—
668.549	Пшенице	20-30
58.496	Кукуруза	11-30
82.098	Ражи	18-50
91.852	Јечма нова	11-50
12.820	Овса	11—
17.77	Пасуља	22-60
20.166	Кромпира нова	10-20
751	Арпаџика	20-50
7.922	Црна лука	13—
602	Бела лука	47—
114.422	Шљива сувих	29-50
56.222	Круш и раз. воћа	25—
	Јабука	—
80.538	Ораја	28—
	Грожђа	45—
7.562	Воће разно	—
10.000	Сочива	—
993	Сира	100—

Зборник царинарнице Београдске. — Управа Београдске Царинарнице штампала је и другу књигу својега Зборника.

У овој књизи штампана су сва њезина правила, упутства и наређења, почевши од 16-ог фебруара 1891-е, па до 21-ог јула 1891-е године.

Књига износи 28 штампаних табака, лепог слога и на финој сатинованој хартији. Цена јој је само чегири динара.

Књига се може добити у главној царинарници, на Сави, у њезину филијалу на станици и у свима оvd. књиџарницама.

ИНЖИЊЕРСКА ХИДРОМЕХАНИКА

НА

ВЕЛИКОЈ ШКОЛИ

ОД

Вел. Антића

инспектора министарства грађевина

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.